

[Bilgrav-Nielsen.]

sikkerhedspolitisk stabilisering. Den opfattelse har vi stadig. Vi mener end ikke, at forsvaret i sig selv kan være det væsentligste bidrag i vores sikkerhedspolitik i det hele taget.

Men i betragtning af, at Danmark er medlem af NATO, er et vist forsvarsberedskab nødvendigt, og i den situation foretrækker det radikale venstre, at vægten i så høj grad som overhovedet muligt er lagt på det klart defensive. Hjemmeværnet må vist siges at være den mest defensive del af forsvaret, og det kan derfor forekomme noget underligt, at forslagsstillerne først og fremmest ønsker, at netop dette led i forsvaret skal afskaffes.

Der er naturligvis problemer knyttet til opretholdelse af et hjemmeværn, som der i øvrigt er problemer ved opretholdelse af forsvaret i det hele taget. Der er ting, som man efter det radikale venstres opfattelse med held kunne kigge lidt nærmere på i et udvalg. Jeg tænker her på, at der uheldigvis og beklageligvis er sket visse episoder med hjemmeværnsvåben, som vi ikke helt kan skubbe fra os. Jeg ved, at forsvarsministeren har skærpet reglerne for udleverede våben og er inde i overvejelser om, hvordan man også via distriktsudvalgene kan føre en nøjere kontrol med, hvem der kommer ind i hjemmeværnet. Jeg tror, vi i udvalget kunne have glæde af at høre, hvor langt ministeren er kommet i sine overvejelser, og hvilke erfaringer man eventuelt måtte have om disse ting.

Jeg tror også, vi i dette udvalg må føre en diskussion om hele rekrutteringsproblemet, hvilke krav der stilles for optagelse. Jeg mener også, vi må berøre problemet om, hvorvidt det i fremtiden skal være sådan, at både våben og ammunition opbevares hos den enkelte hjemmeværnsmand. Jeg ved, at der til dette problem hører et effektivitets-hensyn, men jeg tror alligevel, vi kunne have gavn af at diskutere dette problem i udvalget. Jeg vil gerne have bedømt, om det ikke skulle være muligt f. eks. at lade ammunitionen henligge i de depoter, der i forvejen findes ude i hjemmeværnsdistrikterne. Jeg tror i hvert fald, at en drøftelse af disse ting ville være rimelig. Jeg tror også, hjemmeværnets folk vil føle sig tilfredsstillet af, at vi på seriøs vis behandler ting, som må berøre de folk, der aktivt deltager i

dette værn, og at det i øvrigt vil interessere befolkningen, at vi kommer frem til nogle ordninger, som virker tilfredsstillende.

Jeg skal derfor, som jeg allerede har givet udtryk for, fremsætte ønske om, at vi får udvalgsbehandling af dette forslag.

Kjær Rasmussen: Jeg synes, at hr. Knud Østergaard ligesom glemte lidt, da han var heroppe og holdt sin i øvrigt meget vittige tale. Samtidig med at hjemmeværnet skal beskytte Morten Langes rundstykker — jeg forstod, at det var en af opgaverne — er hjemmeværnet også et led i hele NATO-engagementet, men det var, som om hr. Knud Østergaard glemte dette NATO-aspekt. Det er imidlertid min hovedindvending imod hjemmeværnet, og som konsekvens deraf kan jeg naturligvis kun støtte hr. Morten Langes forslag.

Hanne Reintoft: Man kan ikke lade være først at undre sig lidt over hr. Kjeld Olesens argumentation her i dag. Vi fik at vide, at hjemmeværnet bl. a. tjente som en vis garanti for, at hæren ikke blev en lukket enklave. I går fik vi en lang historie om, at der ikke var nogen som helst fare, selv om man udelukkende gik over til en hvervet hær, for, at hæren blev en lukket enklave i befolkningen. Det virkede lidt selvmodsigende.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi allerede sidste uge gav udtryk for, at vi gerne ville støtte den dagsorden, SF stillede om afskaffelse af hjemmeværnet. Vi har sagt før, at tanken bag et hjemmeværn byggede på modstandskampens erfaringer som et virkeligt værn for befolkningen er forsvundet fra den organisation, der eksisterer i dag. Den vil snarere komme til at optræde som det modsatte, nemlig som en organisation, der skal benyttes mod folk, der tænker anderledes end de reelle magthavere her i landet, og det er jo faktisk ikke folket.

Men det må åbenbart have været et ømt punkt at træde på at gøre opmærksom på de uforsvarlige ting, der sker i hjemmeværnet, sker daglig. I hvert tilfælde kaldte de meget på følelserne og på ukontrollerede affektudbrud, ikke mindst hos ministeren.

Jeg må bedrøve hr. Arne Christiansen med, at de mange sympatitilkendegivelser, der åbenbart er kommet hjemmeværnet til gode, også er kommet os andre til gode, da